

Polemika oko toga da li su Srbiji potrebne termoelektrane za EPS i političare ne postoji. Iako nisu zadovoljni što naša zemlja čak 70 odsto struje pravi iz uglja, elektroenergetičari i predstavnici "Elektroprivrede Srbije" misle da nam je to jedini način da zadržimo energetsku stabilnost. Nevladine organizacije, pak, misle da su jedini izlaz od katastrofalnih zagađena koje fosilna goriva prave - obnovljivi izvori. I jedni i drugi se slažu da je neophodno da "očistimo" termoelektrane, u šta će biti uloženo milijardu evra.

Ekspert za životnu sredinu Energetske zajednice Jugoistočne Evrope Peter Vajda kaže da bi sa sadašnjim emisijama gasova termoelektrane trebalo pre da budu van energetskog miksa na Zapadnom Balkanu nego da budu "kičma" proizvodnje struje.

- Diskusija o termoelektranama često se svodi na troškove, što je i očekivano - kaže Vajda. - Ali se ne uzimaju u obzir eksterni troškovi koje termoelektrane prave u vidu narušenog zdravlja, prerane smrtnosti, uništavanja vazduha, poljoprivrede. Kinezi danas bukvalno kupuju čist vazduh u kanisterima, ali oni koji nemaju novac za to plaćaju svojim zdravljem. Srbija je efekte klimatskih promena osetila na sebi tokom poplava 2014. godine.

Nuklearke preskupe.

Razmatrana je ovih dana i opcija nuklearki u Srbiji. Još je na snazi moratorijum na izgradnju ovih elektrana, a sama cena manje nuklearke, kakva je "Krško", iznosi 4,5 milijardi evra. - Ugalj, nafta i gas će nestati, a sunčeva energija ne može da nadomesti nedostatak - kaže Ilija Plećaš, predsednik "Nuklearnih objekata" Srbije, koji tvrdi da nuklearke manje zagađuju nego ugalj. - Ako do 2030. godine budemo morali da zatvorimo termoelektrane, jedina alternativa su nuklearke.

Energetska zajednica je uradila studiju koja pokazuje da je novčani efekat primene ekoloških standarda EU 15 puta veći od troškova za njihovu primenu.

Pitanje rada termoelektrana je pitanje rada celog elektroenergetskog sektora, jer je 60 odsto instalisanih kapaciteta u Jugoistočnoj Evropi upravo na ugalj, kaže Aleksandar Jakovljević, direktor Sektora za strategiju EPS.

- Mi smo svesni šta treba da uradimo da bi proizvodnja uglja mogla da nastavi da radi - napominje Jakovljević. - Kada su termoelektrane u SFRJ pravljene nije bilo strogih ekoloških standarda, oni su nastali u Evropi tek devedesetih. Uprkos tome, mi smo po obimu emisija gasova daleko ispod Nemačke ili Poljske, da čak nismo ni uporedivi. Ipak, da bismo ispunili sve preuzete obaveze u zaštiti životne sredine, mi planiramo ulaganja od ukupno milijardu evra, pre svega u termoelektrane, i to najviše u zaštitu vazduha.

Planovi EPS su da se do 2026. godine emisija sumpor-dioksida smanji za 92 odsto.

izvor: nvoosti.rs